

ערכה של מחמאה/הרב יקהת רוזן

אהרן, איש עסקים יהודי המתגורר בלונדון בצע עסקה גדולה וקבל את שכרו במזמן.

בצאתו מן העבודה היה במזודתו סכום של כמאה אלף לירות שטרלינג. הוא לא הספיק להתקדם יותר מכמה עשרות מטרים,

ומיד התנפלו עליו שלשה גויים, ודרשו לקבל לידיהם את כל הכסף שבידיו.

אנשים אלה כנראה עקבו אחריו וידעו על העסקה הגדולה שבצע.

הם אימו על חייו ובקשו לשדד את הסכום העצום. מה עשה אהרן?

הוא התבונן על פניהם, וראה באחד מהם את דמות המנהיג. פנה אליו ואמר:

"תראה, אני רואה בך תכונות חיוביות. אתה נראה לי אדם חכם. עשית בצוע משלם.

אתה גם עושה רשם של אדם טוב, נימוסי ואפלו אינטליגנטי.

אמר נא לי בבקשה - בשביל מה אתה בעצם צריך את כספי?"

השודד היה מפתע מעצם השאלה, אך השיב:

"אני צריך וודקה. תגידי לי אתה - אפשר לקנות וודקה בלי כסף? תביאי את הכסף מיד ובלי להתחכם!"

"כמה עולה היום בקבוק וודקה?" התענין היהודי. "חמש לירות שטרלינג" ענה השודד.

אהרן הוציא שטר של עשר לירות שטרלינג, הגיש אותו לשודד, ואמר: "הנה, קח לך עשר לירות, ועזב אותי לנפשי..."

למרבה התדהמה, פעלו הדברים על לבו של הפושע. הוא לקח את השטר, והורה לשני חבריו לעזב את היהודי לנפשו.

למחרת מגיע אהרן לבית הכנסת באזור החרדי של לונדון, וליד השער הוא מבחין במנהיג השודדים מאמש...

כשהתקרב אהרן אל השער נגש אליו השודד וקרא לו לשיחה בצד.

בלית ברירה השתרך אהרן אחרי השודד, למרחק של כמה עשרות מטרים מבית הכנסת.

השודד הוציא מכיסו שטר של חמש לירות שטרלינג, הגיש אותו לאהרן ואמר:

"הנה העדף מהשטר שקבלתי ממך אתמול..."

תפס היהודי אמצץ, הישיר מבטו לתוך פניו המצלקות של השודד ושאל: "עכשו גם אני מבקש הסבר.

אתמול באת עם חבורה שלמה כדי לתקף אותי ולקחת את כספי. אימתם עלי בסכינים,

ובקשתם להכריח אותי לתת לכם הכל עד הפרוטה האחרונה. אחר כך הסתפקת בעשר לירות שטרלינג,

ועכשו אתה עוד מחזיר לי עדף?! מה עבר עליך?"

תשובתו של הגוי הדהימה את אהרן: "מה אני אגיד לך? אני היום בן 27, ועד היום אף אחד, אף אחד!

לא אמר לי שאני בן אדם טוב. מעולם לא שמעתי מישהו שחושב שיש לי תכונות חיוביות, שאומר שאני חכם או נימוסי!

להפך. בבית שלי תמיד אמרו שאני מפרע, שאני ילד רע, שאני אלים.

בבית הספר תמיד המורות כעסו עלי, הענישו אותי, הרחיקו אותי מהכיתה, ונשמו לרוחה אם לא הגעתי.

החברים תמיד שמעו בקולי, אך ברור שזה היה רק מפחד. אני בן אדם טוב? הנה! את זה לא שמעתי אף פעם!

כשאתה התבוננת בי ואמרת לי את אותן מחמאות, ראיתי שאצלך זו גישה אחרת.

הבנתי שאתה לא אומר את זה רק בשביל שלא אקח ממך את הכסף, אלא באמת זה מה שאתה חושב,

שאתה מסגל להעריך אפלו בפושע כמוני את הדברים הטובים שבו.

זה שכנע אותי שלא מגיע לך שאקח ממך את הכסף, ואחרי שקינתי את מה שאני צריך החזרתי לך את העדף..."